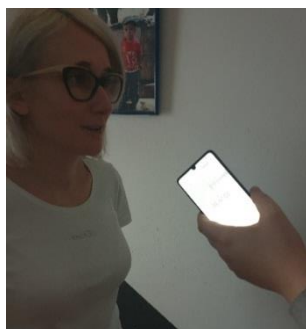

Intervju

Kako rade medicinske sestre za vrijeme pandemije?

razgovor s medicinskom sestrom Jelenom Kereži

razgovarala Lorena Dobranić, 1. d

Medicina je trenutno dio svakodnevnoga života, a rad medicinskih sestara u jeku pandemije koronavirusa zanimljiv je svima koji prate vijesti o toj gorućoj temi. Sve me to potaknulo da porazgovaram s medicinskom sestrom Jelenom Kereži. Ona već petnaest godina radi na Odjelu za pedijatriju Opće bolnice Varaždin koja je nedavno proglašena jednom od hrvatskih KOVID-bolnica.

Trenutno svijetom vlada pandemija bolesti COVID-19. Kako izgleda COVID-odjel u Općoj bolnici Varaždin?

Ovisi o kojem govorimo jer zapravo svaki odjel bolnice ima prostor namijenjen oboljelima od COVID-a. No, imala sam priliku raditi na COVID-odjelu Jedinice intenzivnog liječenja na Odjelu za anesteziologiju, reanimatologiju i intenzivno liječenje. Tamo leže najteži bolesnici oboljeli od COVIDA-19. Većina je njih na respiratoru. U početku mi je bilo vrlo teško zato što se rad na Odjelu za pedijatriju uvelike razlikuje od rada u JIL-u, no prilagodila sam se. Doista mi je žao tih pacijenata, a rad s njima izrazito je težak. U sobi je smješteno najviše troje bolesnika. Svaki od njih ima urinarni kateter, sondu na koju se hrani, dobiva antibiotike i infuziju. Većina ih je bez svijesti spojena na respirator, a njihove životne funkcije prate se na monitoru. Naravno, svaka se soba mora prozračivati. Uz te bolesnike stalno mora biti prisutna medicinska sestra ili tehničar. Stoga smo se izmjenjivali svaka četiri sata nas četvero što smo radili u smjeni koja je trajala 24 sata. Te smjene su vrlo zahtjevne i fizički, a i psihički. Nažalost, većina pacijenata na tom odjelu nije preživjela te je i to bio najteži dio mog posla. Svi ti bolesnici umiru sami bez oproštaja od svojih obitelji.

Kojih se mjera osobne zaštite morate pridržavati na radnome mjestu?

Na Odjelu za pedijatriju za vrijeme svakog pregleda obavezno nosimo zaštitni ogrtač, rukavice, masku i vizir. No, kad radimo s djecom oboljelim od COVID-a, moramo se pridržavati strožih mjera osobne zaštite. U radu s njima odijevamo jednokratnu odjeću, skafander, tri para jednokratnih rukavica, FFP-2 masku, stavljamo zaštitu za kosu, naočale, vizir te nazuvke za cipele. Nakon što izađemo iz COVID-odjela, obavezno se tuširamo posebnim dezinfekcijskim šamponima te izlazimo prozračiti se na svježem zraku.

Kako se Vaš posao promijenio od početka pandemije?

Najviše nam rad otežava zaštitna odjeća. Jako je teško bolesniku izvaditi krv dok na ruci nosiš tri para rukavica. Mnoga djeca boje nas se u toj odjeći. Pozitivno je to što sada imamo manje pacijenata na odjelu. Roditelji se boje zaraze pa ne dolaze zbog manjih tegoba svoje djece zbog kojih su znali ranije zvoniti na naša vrata. Svakako je teže raditi za vrijeme pandemije te se nadam da će se situacija čim prije smiriti.

Mnoga djeca sanjare da postanu balerine, astronauti ili poznati pjevači, liječnici. Što Vas je privuklo zanimanju medicinske sestre?

Otkad pamtim, željela sam postati medicinska sestra. Majka mi je bila medicinska sestra, a i životni uzor. Lutke su u mojim igrama bile pacijenti kojima sam pomagala. Kako sam rasla, tako je moja želja da postanem medicinska sestra rasla. Najviše me privlačila zamisao da ću jednog dana pomagati bolesnim ljudima. Naravno, čula sam i druge pozitivne stvari o poslu medicinske sestre – recimo da imaju dobru plaću. Prije nego što sam upisala medicinsku školu, dobro sam preispitala svoju odluku zato što sam znala da je školovanje zahtjevno i teško. No, moram reći da su se godine učenja i kontinuiranog rada u potpunosti isplatile.

Briga o bolesnim ljudima vrlo je zahtjevna. Što smatrate najtežim dijelom svojega posla?

Znam da ni jedna osoba ne voli boraviti u bolnici i biti bolesna, zato smatram da moja zadaća nije samo izvaditi krv ili pripremiti bolesnika za liječnički pregled, već ga i osnažiti jer nikome tijekom boravka u bolnici nije lako. Svakako je najteže raditi duge noćne smjene. Ponekad imam osjećaj da traju vječno. Teško je raditi na blagdane, biti odvojen od obitelji dok svi slave i vesele se. Trenutačno radim na Odjelu za pedijatriju Opće bolnice Varaždin. Meni je lakše raditi s djecom nego s odraslim ljudima, ali teško se nosim sa spoznajom da ne mogu pomoći svakom bolesnom djetetu koje se nađe među zidovima bolnice.

Spomenuli ste da radite na Odjelu za pedijatriju Opće bolnice Varaždin. Kako je to zapravo raditi s djecom?

Kao što sam rekla, meni je lakše raditi s djecom nego s odraslima. U većine ljudi pomisao na boravak u bolnici izaziva mnoštvo negativnih misli i asocijacija. Odrasli općenito imaju više strahova jer su iskusniji i znaju više o svemu. Djeca još nemaju puno životnih iskustava pa ne dolaze u bolnicu toliko uplašena. Djecu treba pripremiti za vađenje krvi i preglede na njima razumljiv način. Puno pomažu i roditelji koji svoju djecu ohrabruju dobrim riječima.

Zapravo je ponekad teže komunicirati s roditeljima djece. Kao majka, govorim iz iskustva, znam da ni jednom roditelju nije lako dok mu dijete leži na bolničkom krevetu. Zato nam ponekad znaju otežavati posao postavljajući mnoga pitanja. NO, to je svakako opravdano. Radeći na dječjem odjelu, upoznala sam puno dobre i hrabre djece kojoj se divim. Tako dječak s leukemijom, od koje boluje od svoje treće godine, svaki put uđe u bolnicu s osmijehom i hrabro se bori sa svojom bolešću.

Na kraju zanima me jesu li, prema Vašem iskustvu, medicinske sestre dovoljno cijenjene u društvu?

Smatram da su medicinske sestre cijenjene u društvu, no nedovoljno. Jedini koji dovoljno cijene rad medicinskih sestara naši su prijatelji i obitelji. Oni jedini znaju kako se osjećamo nakon dugotrajnog bolničkog rada s ljudima. Mnogi misle da medicinske sestre imaju velike plaće, no smatram da ih i

zaslužujemo. Ne odlaze bez razloga mnogobrojne mlade medicinske sestre raditi izvan naše domovine. Većina njih smatra da se tamo više cijeni njihov poziv

Ipak na kraju našega razgovora pozvala bih sve mlade da se školuju za medicinske sestre i tehničare te da ostanu u Hrvatskoj i da pomažu našem narodu kao zdravstveni djelatnici.